

ΧΩΡΟΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ - ΧΩΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑ «ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ», Πέμπτη, 23 Νοεμβρίου 2016

Με ζωηρό και αμείωτο ενδιαφέρον οι μαθητές της Α΄ τάξης παρακολούθησαν το Πρόγραμμα «Πολιτισμός Πρασίνου» του Κέντρου Πολιτισμού του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος», εξοικειώθηκαν με τους χώρους του κέντρου και τα φυτά του πάρκου και ανέβηκαν σχεδόν τρέχοντας στην κορυφή του λόφου των 33 μέτρων, της πρωτότυπης «πράσινης σκεπής» των κτιρίων, για να απολαύσουν την απεριόριστη θέα προς όλο το λεκανοπέδιο της Αττικής και το Σαρωνικό, ένα φθινοπωρινό πρωινό με καταπληκτικό καιρό και διαύγεια που έκανε τα πάντα να δείχνουν πανέμορφα, λαμπερά. Στη συνέχεια σας παρουσιάζουμε τις εντυπώσεις των μαθητών που παρακολούθησαν το πρόγραμμα.

Την πρώτη ευχάριστη επαφή με το Πάρκο μάς την χάρισαν το Κανάλι και τα πανύψηλα κτήρια της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και της Εθνικής Βιβλιοθήκης. Εντυπωσιασμένοι από το τεράστιο κανάλι, τα διάφανα, πανύψηλα κτήρια και τις καθαρές γραμμές του τοπίου, βγάλαμε αρκετές φωτογραφίες με την παρέα μας και σιγά σιγά αρχίσαμε να εξοικειωνόμαστε με ορισμένα από τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν το έργο του ιταλού αρχιτέκτονα Renzo Piano.

Περπατώντας στη σκιά των φρεσκοφυτεμένων πλατάνων, φτάσαμε στο τέλος του καναλιού. Κάπου εκεί στρίψαμε και κωθήκαμε στο μεσογειακό κήπο, όπου κυριαρχούν οι ελιές, τα δενδρολίβανα, οι λεβάντες και άλλα αρωματικά φυτά του τόπου μας. Σύντομα το μονοπάτι μάς οδήγησε στο ξέφωτο, στο τεράστιο χώρο με το γρασίδι, στο οποίο αρκετοί από εμάς παίξαμε, τι άλλο; Μπάλα.

Όμως ο χρόνος μας πίεζε. Αφήσαμε το παιχνίδι και αφεθήκαμε στην κ. Καλλιόπη, την υπεύθυνη του προγράμματος «Πολιτισμός πρασίνου» να μας οδηγήσει στο Κέντρο Επισκεπτών, όπου μας μίλησε για τον πολιτισμό, τον υλικό και τον άυλο. Με πολύ κέφι καταγράψαμε σε ένα τεράστιο χαρτόνι τα στοιχεία που συνθέτουν την έννοια του πολιτισμού και είπαμε τα προσωπικά μας βιώματα από τις συνήθειες και τα έθιμα των φίλων και γνωστών μας από άλλες χώρες.

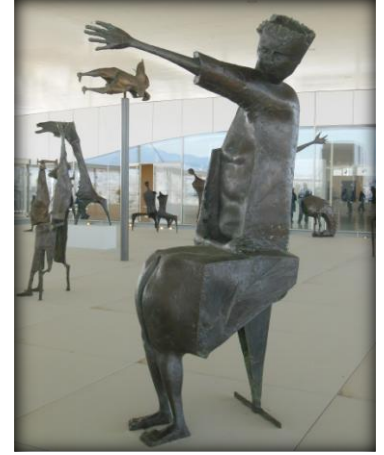

Μέσα από ένα βίντεο μάθαμε για τις πολύπλευρες και συχνά απρόσμενες πολιτιστικές εκδηλώσεις που διοργανώνονται στο Κέντρο Πολιτισμού του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος», όπως ήταν «Ο Χορός των Γερανών» η πρώτη παράσταση που διοργανώθηκε ένα βράδυ, τον Ιούνιο του 2014 στο εργοτάξιο του κέντρου. «Χορευτές» σ' αυτήν τη μοναδική παράσταση ήταν οι 10 τεράστιοι γερανοί του εργοταξίου, που χόρευαν στο ρυθμό της μουσικής που έπαιζε η ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής του εργοταξίου.

Όμως είχε φτάσει η ώρα της περιπλάνησής μας στο πάρκο, της γνωριμίας με τα φυτά του μεσογειακού κήπου, το παιχνίδι στο μουσικό κήπο και στο λαβύρινθο κι η βόλτα πάνω στον τεχνητό λόφο του πάρκου, δηλαδή στη στέγη των κτηρίων της Βιβλιοθήκης και της Λυρικής Σκηνής.

Εδώ ξεδιπλώνεται όλο το μεγαλείο της σύλληψης του ιταλού αρχιτέκτονα Renzo Piano που ήθελε να φτιάξει ένα έργο φιλικό στο περιβάλλον, με μηδενικές εκπομπές σε διοξείδιο του άνθρακα. Για το σκοπό αυτό, κάλυψε τα κτήρια με ένα στέγαστρο από φωτοβολταϊκά, τα οποία καλύπτουν πλήρως τις ενεργειακές ανάγκες των κτηρίων, ενώ η «πράσινη στέγη»

από ετήσια αγρωστώδη, τα γνωστά ζιζάνια των αγρών που με τόση επιμέλεια ξεχορταριάζουμε από τους κήπους και τα χωράφια, δρα σαν ένα φυσικό μονωτικό υλικό, περιορίζοντας τις ανάγκες των κτηρίων σε κλιματισμό.

Αφού θαυμάσαμε τα μπρούτζινα γλυπτά του Χρήστου Καπράλου, πήραμε το ασανσέρ και κατεβήκαμε στο ισόγειο, για να επισκεφτούμε την κύρια αίθουσα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, η οποία πρόκειται να ανοίξει για το κοινό μέσα στο 2017. Το πέρασμα από το ηλιόλουστο εσωτερικό χώρο στην κατακόκκινη μεγάλη αίθουσα της Λυρικής ήταν εντυπωσιακό. Η πανέμορφη καινούργια αίθουσα έχει σχεδιαστεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζει κορυφαία ακουστική, να προσφέρει όλες τις σύγχρονες τεχνολογικές δυνατότητες και ευελιξία στην εναλλαγή των σκηνικών, ώστε να μπορεί να φιλοξενεί πολύπλοκες παραγωγές.

Η ώρα είχε περάσει και τα πούλμαν μάς περίμεναν εδώ και αρκετή ώρα.

Φύγαμε σχεδόν τρέχοντας από τη Λυρική, παρόλα αυτά, περνώντας από το χώρο της αγοράς, αρκετοί πρόσεξαν την προτομή του Σταύρου Νιάρχου, καθώς και το ασημένιο κύπελλο που απονεμήθηκε στον Μαραθωνονίκη Σπύρο Λούη στους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες που έγιναν στην Αθήνα, το 1896.

Φύγαμε χαρούμενοι από το πάρκο. Κάποιοι πρότειναν να ξανάρθουμε να κάνουμε πικ νικ, άλλοι να ξανάρθουμε Παρασκευή, για να κάνουμε ιστιοπλοΐα στο κανάλι.

